

33

עין משפט
גר מצוה

מוסף רש"י

[illegible]

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

ת"ל כי בחשאת האשם הוא. והשתא לא נריך קרא דושטא את
הכנס דכולה מילתא מיניה גמר מהיקשא ובריש אחירו מקומן
(וזכור דף מט.) מוקי ליה לעכב:
למאי הנפק נפק. הדיינו מתן בכוונה ושחיתות לפון שכתבו בדידיא

תלמוד לומר יכי כחמאת האשם הוא מה
חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי
מזבח אף אשם טעון מתן דמים ואימורים
לגבי מזבח ואי לא אהדריה קרא ה"א למאי
נפק נפק ולמאי דלא נפק לא נפק ה"ג
ה"א אשת אח דאשתריא אישתרית שאר
ערוות לא אלא סד"א * תיתי * (ב) במה מצינו
מאשת אח מה אשת אח מייבמה אף אחות
אשה תתייבם מי דמי התב חד איסורא הכא
תרי איסורי מהו דתימא הואיל ואשתרי
אשתרי וננא תימרא דאמרין הואיל
ואשתרי אשתרי דתניא א"כ מצוורע שחל
שמיני שלו בערב הפסח וראה קין בו כיום
ושכל אמרו אכילים א"כ * ע"פ מבויל יום
אחר נכנס זה נכנס מוטב שיבא עשה שיש
בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת יאמר ר'
יוחנן דבר תורה אפי' עשה לית ביה שנאמר
יגיעומוך והושפט בקהל יהודה לפני החצר
החרשה מאי חצר החרשה אמר ר' (יוחנן)
שחדשו בה דברים ואמרו טבול יום לא יכנס
למחנה לזיה ואמר עולא מה טעם הואיל
והותר לצרעתו הותר לקרייו מי דמי לדעולא
תינה

שלא תטמא העזרה ופירך מהא דלפילי מת עלמא שרי ומאי קושא
והא מדרבנא אסור ויחזיר ר"ת שלא גזרי אלנא שלא יבנא אלנא אם
הוא כבר שלל לא גזרו עליו שיאל כיון דמדאורייתא שרי ליבנא שם
ודקדק מהא דלמרינא שפכה האשפים (פירשין דף פ"א:) כן שישמש
בטומאה אחיז הכהנים מוציאין אותו מן לעזרה ומפצלין כמותו בגזירין
משמע דאין מוציאין אלנא מחוץ לעזרה שהוא מחנה שכינה וממיתין
אותו בעזרת נשים כיון שכבר היה שם ר"י מפרש דבטומא דייק
מדקדקי הוציאוהו מן העזרה וימני דלי לאו אסור דאורייתא ליה
היו ממחרין על דאין להאריך באלן: **וזה** בגמ' שפכה אלנא לרין לנא
לכר הבית לעמוד בשער נקטור ולהכניס דיו לעזרה וליתן לו מן הדם
בזהותו ושערי נקטור לא תתקדשו כדלמרינן כפי'ד לולין (ופסחים דף
פ"ג וס'ט) שכל השערים תתקדשו חוץ משערי נקטור ששם מזרע
עומד ומכניס דיו לבהותו וא"ת למה נמשעו בשביל כן מתקדש
לפי ה' דלא היו בארץ העזרה וא"ו נראה דלא היו קדוש בקדוש
מזרעיס שיעמדו שם שיצין עליהם השער בחמה מפני החמה כד
מילתא דפסיקא היה דיש מקומות שהעמידו דבריהם במקום כרת כד
לחמכור: **רבי** יוחנן אמר דבר תורה אפילו עשה איך בו רבי
דלכותבות (דף פ"ג:) דמשני ארבי תנא הוא ופליגי וליא כשי לשנייה הכי ליה
עזרת נשים (מקדש) הימנו עזרת עזול ויס נבנא לשם אלנא בלתי הכי
אם כן כבר הבית נמי ליחסר דמפתח הר הבית עד שער נקטור
כייחא דהכא אמתני' דכלים אלנא רבי יוחנן פירשוי כייחא אחא דר
כ"ז דמי דהא רבא אית ליה דרבי יוחנן בסוף האשה (ופסחים ג'.) ורבי
דוקא לענין פסח ויהא בטומאה בריש עזול וליא ממי וזין וזין וזוית ויס
לאו כוז דמי ויחא בטומאה בריש ע"כ דוכחוס (דף פ"ג:) מסקין לבי"ע
דלפילו עזול ויס דוז לאו כוז דמי אלנא הויא דוכחוס לענין פסח
סוגיא דג' מיניס דלפילו כאמר עזול ויס דוז לאו כוז דמי אסור
רליוח דלויא חמתי שהוא עזול ויס ומוחוס כפוריס ואע"כ דבשמ
דאורייתא הינו משוס דליוי ע' טומאה אחת אלנא ע' בטול ויס
דיה ירמין: **שחזרשו** בה דברים ואמר טבול ויס אל יבנא א"ת
מת עלמא ויש לומר דמשמע ליה שלא דרשו אלנא על החצר ומלך
במיל: ויחא עזלא מה טעם הכי פירוש כיון דביאה במקל
תאמר ויחא דשמה ביאה ואפילו הכי שרי מקלחא משוס דלי אפשר
דמכיר בדריא ואל המקדש לא תבא אלנא ביאה במקלחא לא כמייב
אף ביאה במקלחא כו' ועוד יש לומר כיון דלאפשר על ידי ביאה במקלחא

מסורת הש"ס

(א) פקחים לב, ונחיס לב;
(ב) פקחים לב: הוריות ה:
ונחיס לב: ע"ש, ג) (צ"ל
רבי כ"א בנחיס),
(ד) [שמות יג], ה) [במדבר
ה],

תורה אור השלם

1. וישחט את הכבש
במקום אשר ישחט את
החטאת ואת העלה
במקום הקדש כי
כחטאת האשם הוא
לכון קדש קדשים
הוא:
ויקרא יד יג

2. יעמד ויהשט בקהל
יהודה וירושלם בבית יי
לפני החצר החדשה:
דברי הימים ב כ ה

גליון הש"ס

נח' ירתי כמה מצני. פי
יומא דף מ ע"ב תד"ה מה
במקום: שם כמה מצני
מאשה את. בחוס' לעיל ג
ע"ב ד"ה לא תפסה פה
זה כרת ד"ה לאס הנ"ל שם
מית' אמות אשה מאשה
אח: הוסי' ד"ה רבי יוחנן
אמר רבי' הרבי יוחנן
במית' הרב'ים. וכן ראה
מוחנני פ"א מ"א דתמיד
נא ויטב ל' אלל אחי
הסנהני:

הגהות הב"ח

(א) וְכִי אֵלֶּה סִדְרֵי הַתִּיב
 חֹרֵץ אֶשֶׁת מִדֶּם מֵתִי
 מִשְׁפָּטָהּ הַזֶּה: רַב־דֵּי חַיִּי
 שְׁמִי עָלוּ וְכִי אֵשׁ
 הִוָּתֵת. וְכִי אֵשׁ
 שְׁמִידָה שֶׁל הַמַּעֲרֹץ
 וּמוֹכֵסֵי דֵי לְבָבוֹתָי
 שֶׁמִּשְׁתַּלַּח
 חֹרֵץ לִי מִחֻנֹּת שִׁמְשֵׁי
 לִי הוֹרֵר לִבִּי אֶת כְּבוֹדִי
 מִיָּתוֹם אֶבֶל בְּעוֹדָה
 אִנִּי נִכְנָס כְּדֹאֵתָא
 בְּמִסֵּ' כְּמוֹת כִּי עָשָׂה
 לִי הַלְבוֹת טוֹבֵל וְכִי
 עוֹד טוֹמְאָתוֹ לִי בִּרְבוֹת
 מִחוֹסֵר כְּפֹרִים וְכִי
 מִקְדָּשׁ שֶׁלֹּא יִהְיֶה
 אֲדֹמָה חֹרֵץ אֶלְעוּרָא יֵא
 אֶשְׁמֵר וְאֵל יִסְמֵל
 בִּינְיָא וְהַכֹּהֵנִת דִּי
 בִּינְיָא מִקְלָתָא דִּי
 כְּמַעֲרֹץ יִלֵּךְ שֶׁמָּה
 אֵשׁ הַלֵּכֵךְ מִזֶּה לִּי
 וְהוּא עוֹמֵד מִשְׁעַר
 (ג) קִנְיֹר: (ד) חוֹל: (ה) דֵּי
 דֵּי לִבִּי מִמֵּתִי:

תוספות ישנים

הואיל והואר' והואר' נלעמנו
הואר' לקריו, ואית' ח"כ
מאי קאמר לעיל מעב' יא
ע"ה ש"ס ב' כרח ודחא
ש"ס ינאח טעמא דהואיל
והואר' וי"ל דלעיל לא יוכל
לומר כן דהוא ינאח הואיל
הואר' וכו', משמע שהוא
הואר' חלקי מקורס לא
ולעולם יכול החלוקה לנכס
בשערי וקורס שהוא חתמה
ל"ה חל חל (ש"ך) הואיל
והואר' חל עד עתה נאמר
לכנסו וכו' הכנסות: